

XXI

Шелести осіннії, шепоти розвійнії,
Спомини давно минулих днів,
Ніби тріск тихесенький, ніби дим легесенький
Догоряючих в полі огнів.

В хаті смерк розсіяний,
в серці сум розмріяний,
Сум за тим, що було — а нема.
На стіні годинник б'є, повторяючи своє,
Те саме: дарма, дарма, дарма.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «Intermezzo»](#);